Peragovics Ferenc

Putyin igazsága

VISSZHANG - LXI. évfolyam, 45. szám, 2017. november 10.

Sz. Bíró Zoltán *Az orosz forradalom emlékezete* című írásához (*ÉS*, 2017/44., nov. 3.) fűznék néhány megjegyzést. A szerző szerint az orosz elnök, aki maga is a kommunista korszak aktivistája volt KGB-tisztként, azért viszonyul ambivalensen a forradalom örökségéhez, mert hosszú távon a bolsevizmus a birodalom összeomlását eredményezte, és egy újnacionalista orosz külpolitikában nem lehet ünnepelni a bukás okozóit. Sz. Bíró szerint ráadásul előre be volt programozva a rendszerbe a felbomlás. Persze, a birodalmak sorsa a bukás, de a felbomlás folyamata másként is alakulhatott volna, és akkor ma Oroszország nem olyan elégedetlen az óriási területvesztéssel. Ami a szerző szerint mellékes kérdés: *„mintha a XXI. század elején bármi is egy ország területének nagyságán múlna”.* Szerintem ez téves felfogás. Az államok imperializmusa mit sem változott. A XIX. századi gyarmatbirodalmaknak ugyan befellegzett, de nincs olyan „épeszű” politikus a világon, aki ne foglalkozna területi kérdésekkel: Nagy-Britannia háborúja a Falkland-/Malvin-szigetekért, Madrid (egyelőre csak) politikai csatája Katalóniáért, de az EU küzdelme Ukrajnáért ugyanebbe a kategóriába tartozik, és – увы, mondaná az orosz – a Krím sikeres megszerzése ugyancsak figyelemre méltó módosítás a kb. 25 évvel ezelőtt kialakult posztszovjet *status quó*n.

A kommunizmus kelet-európai összeomlása hihetetlen mértékben megcsonkította az orosz birodalom nyugati területeit, amit fájdalmasan visel minden büszke orosz. A birodalom válsága orosz nemzeti válság is, hiszen rengeteg orosz nemzetiségű rekedt a határokon kívül. Ennek a helyzetnek a korrigálásán fáradozik a mai orosz vezetés, Európa vagy az EU számára nem túl szimpatikusan – de egyelőre sikeresen. Van hozzá erejük. Az orosz elnökre sok jelzőt aggattak már, nem ismétlem, meggyőződésem szerint a mérsékelt reformcárok példája lebeg szeme előtt, például a jobbágyfelszabadító II. Sándor, akinek emlékműve az újjáépített Megváltó Krisztus székesegyház mellett áll Moszkvában.

Putyin azért nem szíveli a bolsevik korszakot, mert Lenin és Sztálin imperializmusa túllépett minden határon, és a felfuvalkodott béka kidurrant!